„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 298. Sobota 31. Grudnia 1870. Rok wydania 60.

Od Administracyi!

Zaproszenie do przedpłaty na

„Gazetę Lwowską"

wraz z Dziennikiem urzędowym,

która od 1. stycznia 1871 będzie wychodzić lepszym drukiem i w przyjemniejszym formacie:

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

rocznie	12 zł.
półrocznie	6 zł.
ćwierćrocznie	3 zł.
miesięcznie	1 zł.

z przesyłką pocztową:

rocznie	16 zł.
półrocznie	8 zł.
ćwierćrocznie	4 zł.
miesięcznie	1 zł. 35 c.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 370: ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1. kwietnia — 1. lipca i 1. października, każdego roku, miesięcznie: od 1. każdego miesiąca.

Przedpłatę (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym, a ktoby sobie życzył otrzymać kwit, — raczy nadesłać 12 c na stempel i list.

Uregulowano także z powodu zmiany druku i nakładu Gazety, — dotychczasową opłatę inseracyjną w stosunku do dawniejszego i teraźniejszego miejsca wiersza tak. — że opłacać się będzie. (oprócz zwykłej należytości stęplowej 30 c. od inseratu) od miejsca wiersza drukiem garmond,

za jednorazowe umieszczenie 7 c. zaś wrazie dwóch, trzech — lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak i za każde następne po 6 c. w. a.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 23. b. m. usunąć tajnego radcę hr. Alberta Nostiz-Rienek na jego własną prośbę od posady marszałka krajowego Czech.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Najwyższem postanowieniem z 6. b. m. raczył Najjaśniejszy Pan zatwierdzić organizacyę generalnej inspekcyi austryackich kolei żelaznych w ten sposób, iż utworzone zostały dwa samoistne oddziały, jeden dla budowy a drugi dla ruchu i administracyjnej kontroli kolei żelaznych.

Do oddziału dla budowy należą następujące czynności: ocenienie przedłożonych nowych projektów budowy kolei; rewizya zaprojektowanych tras; ocenienie rezultatów politycznego zbadania kolei; ocenienie układów o budowę; ocenienie przedłożonych planów wykonania nowych linii; ocenienie projektów rekonstrukcyi i rozszerzenia istniejących kolei i nadzór przy wykonaniu budowy, jeżeli urzędnik nadzorujący ruch dotyczącej kolei niezna się na budownictwie; traktowanie z władzami i stronami względem wszelkich zażaleń nadesłanych do generalnej inspekcyi z powodu budowy kolei żelaznej; nadzór w przestrzeganiu ustaw wydanych względem budowy kolei; urządzenie i kierownictwo umiejętnych studyów i badań odnoszących się do konstrukcyi i urządzeń przy budowach kolei tudzież zbadanie nowych urządzeń i wynalazków; projekta dla uzupełnienia technicznego personalu w oddziale generalnej inspekcyi dla budowy kolei; kierownictwo zarządzo- [illegible] handlu tras tudzież wszystkich spraw należących do budowy kolei.

Do zakresu czynności oddziału dla ruchu i administracyjnej kontroli kolei żelaznych należy: techniczno-policyjne zbadanie przestrzeni mających być otwartemi w porozumieniu z pierwszym oddziałem dla budowy kolei; wykonanie próby kotłów i lokomotyw; zbadanie innych przyrządów do jazdy, urządzenia, sygnalizowania tudzież instrukcyi i przepisów dla całego personalu wykonawczego; ocenienie postanowień co do taryfy i przesyłek tudzież utrzymywanie ewidencyi w tej sprawie; ocenienie porządku jazdy; rewizya raportów o pociągach; zbadanie nadesłanych rezultatów śledztwa w sprawie wypadków na kolei i przeszkód w ruchu; utrzymywanie ewidencyi organów ruchu i aspirantów wojskowych dla służby przy kolei; interwencya w żądaniach, które administracya wojskowa przedłoży zakładom kolejowym; ułożenie sprawozdania o takich sprawach odnoszących się do ruchu kolei, których załatwienie należy do ministerstwa handlu, lub które przez władze, zakłady kolejowe i strony bezpośrednio do ministerstwa handlu wystosowane a ztamtąd odesłane zostały do jeneralnej inspekcyi dla zdania sprawy; zbieranie i zestawienie dat statystycznych; zbadanie przy współudziale przydzielonych krajowych komisarzy rachunków ruchu kolei subwencyonowanych albo mających gwarancyę czynszu; bezpośredni nadzor ruchu i wszystkich spraw należących do ruchu tudzież stanu budowy kolei zostających w ruchu; odbieranie przysięgi od nowo mianowanych urzędników kolei; projekta względem uzupełnienia technicznego personalu oddziału jeneralnej inspekcyi dla ruchu.

Ta organizacya jeneralnej inspekcyi austryackich kolei żelaznych wchodzi w życie z dniem 1go stycznia 1871 r.

Berlin. Z Wersalu piszą pod dniem 18. bm. do „Züricher Ztg.", co następuje: „Podana już przezemnie pogłoska o nowych rokowaniach w celu sprowadzeniu zawieszenia broni a względnie i zawarcia pokoju staje się znowu prawdopodobniejszą. Pewną jest rzeczą, że za pośrednictwem lorda Granville i hr. Beusta wywiązała się żywa korespondencya pomiędzy reprezentantem północno-niemieckiego związku w Londynie hr. Bernstorffem a posłem przy dworze wiedeńskim hr. Schweinitzem. Depesze te znajdują się już w rękach hr. Bismarcka i były nawet przedmiotem narady, która odbyła się wczoraj wieczorem. Niewiadomo jeszcze, jak wypadnie odpowiedź na te depesze, ale to jest rzeczą pewną, że wszyscy dążą do zakończenia wojny. Dokądże bowiem ma się potęgować ciągle ta okropna rzeź obu stron wyegzaltowanych do najwyższego stopnia? Zadanie Niemców staje się ciągle trudniejszem. Oprócz oblężenia Paryża stoją bowiem przed nimi jeszcze inne ważne sprawy tj. okupacya miast już zajętych, oblężenie twierdz i zajęcie innych miast. Nie da się zaprzeczyć, że dotychczas zajętą już została wielka część Francyi. Ale dajmy na to, że Niemcy zechcą iść dalej do Lyonu, Marsylii i Tuluzy? Zkądże wezmą siły do tego dzieła? Oficerowie mówią, że rada wojenna zajmuje się teraz rozwiązaniem pytania, czy należy prowadzić dalej okupacyę Francyi, czy zabezpieczyć się się tylko w zajętych już departamentach przed wszelkim napadem? Generałowie Moltke, Blumenthal i inni oficerowie głównego sztabu zajmują sie tem pytaniem i niebawem zapewne powziętą zostanie decyzya. Mówią, że wszyscy oficerowie zostający obecnie na pensyi, zostali wezwani, ażeby na czas wojny wstąpili do służby czynnej."

— W „Daily News" tak oblicza siły niemieckich armii nad Loirą kapitan Hozier, który z angielskiego ministerstwa wojny wysłany został jako sprawozdawca do sztabu księcia Fryderyka Karola: Armia W. księcia Meklemburgskiego składała się z 7, 22 i bawarskiej dywizyi. Obie pierwsze dywizye liczyły po 10,000 bagnetów a bawarska dywizya liczyła 15.000 ludzi. Nie da się dokładnie obliczyć artylerya W. księcia. Pod rozkazami księcia Fryderyka Karola zostaje 3, 9 i 10 korpus. Pierwsze dwa korpusy liczą po 15.000 bagnetów, w trzecim jest tylko 8000 ludzi. Że korpusy są tak nieliczne, wynika to ze strat poniesionych w ostatnich walkach i z detaszowania licznych oddziałów dla obsadzenia miast zajętych i strzeżenia linii komunikacyjnych. Książę Fryderyk Karol jest za to bardzo silny w artyleryi. Dziesiąty korpus ma 72 dział a trzeci i dziewiąty korpus po 84 dział. Książę Fryderyk Karol ma także wielką kawaleryę bo 20 pułków, tj. około 10.000 ludzi. W całości tedy obie armie pruskie operujące obecnie nad Loirą liczą około 90.000 ludzi."

— „Börsen Ztg." podaje następujący ponury obraz z teatru wojny: „Część hamburgskiego korpusu sanitarnego przybyła dnia 22. b. m. z transportem rannych do Frankfurtu nad Menem. Podczas walk nad Loirą korpus ten miał olbrzymią pracę i nie miał nawet chwili spoczynku. Pod Blois wieś, w której korpus ten zajął stanowisko, dwa razy zdobyli Francuzi bagnetem a przytem nie oszczędzali ani lekarzy ani ludzi z korpusu sanitarnego. Gwardya ruchoma strzelała nawet przez okna do lazaretu, zabiła jednego lekarza, raniła drugiego i kilku ludzi z korpusu sanitarnego, którzy teraz powracają do domu, by się wyleczyć. Dają oni wcale niepocieszający obraz położenia rzeczy. Wojna według ich opowiadań przemieniła się teraz w rzeź formalną. Francuzi nie dają i nie przyjmują pardonu. Konwencya genewska nie jest szanowana. Jest to wojna rozpaczliwa. Mimo tylu klęsk pojawiają się ciągle nowe masy francuskich wojsk, a błędnem jest mniemanie, że wojska te źle się biją. Wszędzie walczą Francuzi z niesłychaną wytrwałością i chociaż często pobici wracają znowu i biją się dzielnie. Wobec takiego stanu rzeczy nie można myśleć o bliskim końcu wojny. Podobne rzeczy opowiadają także członkowie frankfurckiego korpusu sanitarnego, którzy z wojskami niemieckiemi szli do Etampes, gdzie tyle rannych było, że dalej iść stamtąd nie mogli. Ci także stwierdzają, że Francuzi walczą bez wszelkiego względu nawet na własnych żołnierzy rannych. Ludność francuska dotąd jeszcze nawet nie przypuszcza, by Francya mogła być stanowczo pokonaną."

Paryż. Z Wersalu piszą pod d. 21. b. m. do „Nat. Ztg": „Z St. Germain można było wczoraj i dzisiaj robić na Mont Valerien spostrzeżenia dające dużo do myślenia. Od dawna nie jest tajemnicą, że generał Trochu szczególną zwraca uwagę na załogę tego fortu. Obrońcy fortu Mont Valerien są pretoryanami w armiach paryskich. Nie znają oni niedostatku; podczas gdy w bitwie nad Marną pokazało się, że zapasy mięsa w Paryżu już się wyczerpują, koło tej warowni widziano pasące się bydło. Otoż w ostatnich dniach widziano prywatne wozy dążące z Paryża z żywnością ku magazynom tej warowni. Generałowi Trochu wszyscy przypisują wielki heroizm, odegra on rolę obrońcy Paryża aż do ostateczności. Trochu będzie się bronił jak bohater do ostatniej chwili ale jest on przytem przezornym i wystrzegać się będzie bezskutecznych poświęceń. Niejestto rzeczą wcale niepodobną, że generał Trochu w chwili kapitulacyi Paryża cofnie się z częścią załogi do fortu Mont Valerian. Już dawniej urządzono tam pod wzgórzami obóz oszańcowany, do którego generał Trochu będzie mógł wprowadzić oprócz zwykłego garnizonu także jeszcze kilka pułków z armii paryskich. Nie chcemy tu bawić się przypuszczeniem, co w takim razie robić zamyśla dowództwo wojsk niemieckich, ale nie wątpimy, że dowództwo rozpocznie regularne oblężenie tego fortu.

— O okropnem morderstwie popełnionem w Lugdunie na osobie komendanta batalionu gwardyi narodowej Arnaud podają dzienniki następujące bliższe szczegóły: Na wiadomość o niepowodzeniu broni francuskiej pod Nuits dało się w Lugdunie spostrzegać pewne wzburzenie umysłów. Kilku urzędników z Croix-Rousse, którzy korzystają ze wszelkiej sposobności do zaburzeń, korzystali i teraz z tego wzburzenia. Zgromadzenie w sali Valentino uchwaliło, że nazajutrz ma być urządzona manifestacya z kobietami w żałobie i z czerwoną chorągwią, że trzeba wyrzucić z ratusza miejskiego władze i ustanowić komunę rewolucyjną, która potrafi prowadzić wojnę z większą energią.

Członkowie klubu Valentino spędzili całą noc na posiedzeniu ale nazajutrz rano napotkali trudności w urządzeniu manifestacyi. Przyszło trochę kobiet, ale nie było strzelb. Sprowadzono kilku egzaltowanych gwardzistów narodowych ale to nie wystarczało do obalenia władz w ratuszu. Chciano koniecznie sprowadzić cały batalion gwardyi narodowej. Udano się zatem do mieszkania jednego z komendantów batalionów na przedmieściu Croix-Rousse. Wezwano tego komendanta ażeby uderzył na alarm ale on oparł się temu żądaniu i wyrwał się z rąk szaleńców. Przewódcy zaburzeń postanowili udać się do pana Arnaud komendanta 12 batalionu. Sprowadzono go do Valentino i tam żądano od niego, ażeby z batalionem swoim szedł do miasta. Gdy komendant odmówił tłum wywlókł go z sali na ulicę i tu go znieważono. Jeden człowiek z tłumu uderzył go bagnetem w czoło. Chcąc przestraszyć nędzników Arnaud strzelił dwa razy z rewolweru na wiatr. Wtedy pochwycił go tłum i wprowadził napowrót do sali wołając: Strzelał do ludu! Zastrzelić go! Natychmiast zasiadło dwunastu członków klubu jako sąd wojenny który po kilku minutach na naradzie spędzonych skazał nieszczęśliwego komendanta na śmierć. W kilka minut potem nastąpiło wykonanie wyroku na Place d'Armes na temże przdmieściu de la Croix-Rousse o trzydzieści kroków od kasarni i patrolu gwardyi narodowej. Morderstwo to spełnionem zostało o godzinie pierwszej w południe przez 15 zaledwie indywidów, którym towarzyszyło około 15 kobiet potrząsających czerwonemi chorągwiami. Biedny komendant Arnaud szedł na śmierć z wielką odwagą. Rzucił czapkę daleko, rozpiął mundur i odsłaniając pierś zawołał: Niech żyje rzeczpospolita! Po tej zbrodni okropnej i niewinnej powstało w całym Lyonie ogromne wzburzenie, które mogło było fatalnie wypaść dla tych wszystkich indywidyów, które od kilku miesięcy stały się motorami ciągłych niepokojów. Aresztowano kilka osób podejrzanych o główny współudział w tem morderstwie. Mianowicie aresztowani zostali: Bruyas, Chol, Deboche, Leporre i inni.

Kronika.

(Prezydyum magistratu miasta Lwowa) obwieszcza, że w myśl ustawy z dnia 9. marca 1869 Dz. p. p. Nr. 33 i rozporządzenia wys. Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 8. grudnia b. r. Nr. 1883-pr. podaje się do powszechnej wiadomości, że lista pierwotna przysięgłych z gminy miasta Lwowa dla sądów prasowych na rok 1871 złożona będzie przez dni ośm, począwszy od dnia 31. grudnia b. r. w małej sali ratuszowej do wolnego każdemu przeglądu od godziny 9. rano do 2. po południu.

W terminie wyżokreślonym t. j. włącznie do 7. stycznia 1871 r. wolno każdemu członkowi gminy z powodu pominięcia na pierwotnej liście, której osoby prawnie powołanej lub zapisania tamże osoby ustawą niedopuszczonej — wnieść do burmistrza reklamacyę na piśmie lub protokolarnie, jako też tym samym sposobem przedstawić powody uchylenia się od urzędu przysięgłego. O reklamacyach rozstrzyga ostatecznie Rada miejska.

(Wypadki miejscowe.) W Kamienicy pod l. 6¼ zmarł nagle dnia 26, b. m. w nocy stróż Szczepan Jaczyszyn tknięty apopleksyą. — W tymże dniu zmarła nagle wdowa po woźnym Katarzyna Rapp, mieszkająca w domu pod l. 455¼.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Zgwałcenie. Jan Strzelecki, służący we Lwowie, 57 lat, bezżenny, rz. kat., został dnia 19. grudnia 1870 r. za zgwałcenie 7letniej dziewczynki, skazany na 5 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 7 lat), i zapowiedział rekurs. (Przewodn., radca sąd. p. Ortyński, oskarz. podpr. p. Buszak, obrońca p. adw. dr. Kratter).

Skaleczenie. W lecie 1870 roku wszczęła się w Żółkwi bójka pomiędzy żydami, w której Dawid Freiman obity został kołkami po głowie, uszach i po szyi tak silnie, że więcej niż 20 dni chorował. W skutek tego stawali przed sądem Jakób Wolf że Żółkwi, 50 lat, ojciec 6 dzieci, jego synowie Dawid, 19 lat i Schmil 18 lat. Chociaż świadkowie przeciw nim mówią, zapierają się wszyscy czynu im zarzuconego i składali winę na innych nieznajomych żydów. Sąd skazał Jakóba Wolfa na 14 dni więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 3 mies.), Dawida na 2 mies. z dwurazowym postem w każdym tygodniu (wniosek 7 mies.), Szmila na 4 tygodnie więzienia (wniosek 6 mies.). Wszyszy zastrzegli sobie prawo rekursu (przewodn. radca sąd. p. Petuł, oskarzyciel podprok. p. Buszak).

Kradzież. Plebanowi rz. k. w Narolu skradziono od późnej jesieni 1869 r. zacząwszy przeszło 100 złr. Jak się pokazało, sprawcą tej kradzieży był jego sługa, Sebastyan Gmyterko, który się przyznał, że go do tego Tomasz Zarębski namówił. Z sumy tej oskarzony pożyczył Zarębskiemu 87 złr., resztę zaś przebulał. Zarębski twierdził, że pieniądze w dobrej wierze przyjął.

Dnia 23. grudnia r. b. stawali przed sądem Sebastyan Gmyterck z Narola, 22 l., bezżenny, i Tomasz Zarębski, rzeźnik i właściciel realności w Cieszanowie, 48 l., ojciec 4 dzieci, już za kradzież karany. Sąd skazał Gmyterkę na 6 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 1 rok), Zarębskiego zaś na 4 miesiące ciężkiego więzienia z dwurazowym postem w każdym tygodniu (wniosek 14 miesięcy). Obaj zastrzegli sobie prawo rekursu (przewodn. radca sądowy p. Dziedzicki, oskarzyciel podprokurator p. Buszak).

— Nakładem Karola Wilda wyszła książeczka zawierająca niedawno sankcyonowany statut miasta Lwowa, ustawę o przynależności do gminy i paragrafy i ustępy z innych ustaw w ordynacyi wyborczej przytoczone. Cena tej książki wynosi 60 c.

(Pożary.) Dnia 14. listopada zgorzała w Zubowmostach w pow. żółkiewskim chata włościańska. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 198 złr. D. 21. listopada zgorzała w Rudawce w pow. birczańskim karczma. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda wynosi 1380 złr. D. 5. grudnia zgorzały w Susznie w pow. kamioneckim dwie zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 2140 złr. D. 9. grudnia zgorzała w Łopatynie w pow. birczańskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda wynosi 473 złr. D. 12. grudnia zgorzała w Petlikowcach w pow. buczackim stajnia dworska z 8 końmi. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 1000 złr. D. 14. grudnia zgorzała w Zagorzanach w pow. gorlickim karczma. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 500 złr. D. 18. grudnia zgorzały w Lubieńcach w pow. stryjskim dwie zagrody włościańskie. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 1992 złr.

(Konkurs.) Ministerstwo oświaty rozpisało konkurs na stypendyum z fundacyi Ludwika barona Haber-Linsberga dla uczniów szkoły sztuk i przemysłu w c. k. austryackim muzeum. O to stypendyum ubiegać się mogą uczniowie ze wszystkich królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa ale przedewszystkiem uwzględnieni zostaną uczniowie pochodzące z niższej Austryi. Na rok szkolny 1870/71 wypisało ministerstwo z tego funduszu cztery stypendya po 210 złr. Ubiegający się o te stypendya kandydaci mają podania swoje przesłać najdalej do 15. stycznia 1871 r. do dyrekcyi muzeum dla sztuki i przemysłu, Wiedeń, miasto, Ballplatz. W podaniu tem kandydaci przedstawić mają przebieg studyów swoich, które w ogólności odpowiedzieć mają postanowieniom §. 12 statutów szkoły i przemysłu, a przytem przedstawić mają swoje osobiste stosunki. Do podania należy dalej dołączyć dowody niewątpliwego talentu i powołania do tego zawodu. Wszyscy kandydaci, którzy przyjęci być mają do tego zakładu, muszą złożyć egzamin wstępny z rysunków lub snycerstwa i modelowania. Stypendya te udzielane będą na rok jeden i wypłacać się mają w miesięcznych ratach. Kwit podpisywać ma dyrekcya powyższej szkoły, co nastąpić może tylko wtedy i jeżeli stypendysta okaże uzdolnienie i pilność.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Statut

stacyi doświadczalnej machin i narzędzi rolniczych w Dublanach.

§. 1. Z dniem 1go stycznia 1871 r. wchodzi w życie stacya doświadczalna machin i narzędzi rolniczych przy szkole gospodarstwa wiejskiego w Dublanach.

§. 2. Zadaniem tejże stacyi będzie, wypróbowanie dokładne wszelkich nadesłanych tamże machin i narzędzi rolniczych w trojakim kierunku:

a) pod względem jakości wykonanej pracy;
b) pod względem ilości wykonanej pracy;
c) pod względem kosztów wykonanej pracy.

§. 3. Czynności ami stacyi doświadczalnej zawiaduje komisya, złożona:

a) z Prezesa Towarzystwa gosp. gal. jako Przewodniczącego komisyi;
b) z Dyrektora Szkoły gospodarstwa wiejskiego, jako zastępcy tegoż;
c) z Profesora mechaniki tamże, jako sekretarza komisyi i referenta, tudzież:
d) z trzech praktycznych gospodarzy, członków Tow. gosp. galic.

Do odbycia jednak próby, dostateczną będzie obecność 3 członków, mianowicie: Przewodniczącego komisyi lub tegoż Zastępcy, sekretarza-referenta i jednego praktycznego gospodarza-rolnika.

§. 4. Przewodniczący lub tegoż Zastępca powinien tak zarządzić, by machiny i narzędzia próbie poddane w rozmaitych okolicznościach i przy rzeczywistem spełnianiu robot gospodarskich badane być mogły.

On też oznacza czas, kiedy ostateczna próba przedsiębraną być ma.

§. 5. Komisya wydaje swe poświadczenie dopiero po dokładnem i szczegółowem wypróbowaniu machiny lub narzędzia, podczas dłuższej pracy.

§. 6. W poświadczeniach komisyi uwzględnione być mają następujące okoliczności:

a) Ilość pracy wykonanej ze względu na czas i użytą siłę.
b) Jakość pracy wykonanej ze stanowiska rolniczego.
c) Koszta wprowadzenia w ruch machiny i koszta wykonania pracy.
d) Techniczne wykonanie machiny lub narzędzia, trwałość i prawdopodobne zużycie.

Nadto poświadczenia te obejmować powinny także opisanie wszystkich tych wpływów, które na wynikłość próby oddziaływać mogły.

§. 7. Wynikłości prób przeprowadzonych, ogłaszane będą w czasopismie rolniczem Towarzystwa gosp. galic. — a w pojedyńczych wypadkach i w dziennikach krajowych.

§. 8. Próby machin i narzędzi rolniczych wykonywać będzie stacya doświadczalna za opłatą, która przy zgłoszeniu się złożoną być ma do kasy szkoły gospodarstwa wiejskiego w Dublanach — a to w następującej wysokości:

Za przedmioty wartości do 30 złr. taksa 3 złr.
nad 30 do 100 złr. „ 6 „
„ 100 „ 300 złr. „ 15 „
„ 300 „ 500 złr. „ 30 „
„ 500 „ 1000 złr. „ 40 „
„ 1000 „ 2000 złr. „ 50 „

§. 9. Koszta transportu machin i narzędzi do Dublan, a ztąd na powrót, ponosi zgłaszający; a jeżeli tenże do ustawienia machiny i wprowadzenia jej w ruch nie zeszle człowieka ze swego ramienia, wolno komisyi czynność tę na siebie przyjąć; nie jest ona jednakże odpowiedzialną w takim razie za żadne uszkodzenia, jakieby machiny w czasie prób ponieść mogły.

§. 10. Zgłaszającemu machinę lub narzędzie do próby, wolno jest być obecnym przy każdej próbie.

§. 11. Przedmioty przez fabrykantów do próby nadesłane, mogą pozostać 15—30 dni na wystawie w zabudowaniach Zakładu Dublańskiego.

Z Rady komitetu c. k. Towarz. gosp. galic.
Lwów dnia 8. czerwca 1870 r.

Ceny targowe w miesiącu listopadzie:

	Miejsce targu: Bóbrka		Chodorów		Manasterzyska		Buczacz		Sokal	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Wec pszenicy	4	.	4	75	3	91	4	.	3	90
„ żyta	2	50	3	.	2	76	2	40	1	95
„ jęczmienia	2	.	2	80	2	28	2	25	1	80
„ owsa	1	80	2	.	1	54	1	30	1	40
„ grochu	.	.	.	.	.	.	.		.	.
„ hreczki	2	.	2	20	1	78	2	35	2	.
„ kukurudzy	.	.	3	.		.	2	40	.	.
„ ziemniaków	1	.	1	50	.	40	1	.	.	70
Cetnar siana	2	.	1	.	1	66	.	.	1	40
Sąg drzewa twardego	7	.	8	.	4	.	7	50	3	60
„ „ miękkiego	6	.	5	.	3	.	6	50	5	10
Funt mięsa wołowego	.	16	.	18		17	.	16		18
Miara wina	.	.	.	.		.		.	.	
„ piwa		.	.			.	.	.	.	
Wyrobnik z wiktem			.	.	.	.	.		.	.
„ bez wiktu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Lwow, 30. grudnia. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 9 złr. 30 c. Żyto 160 ℔ 5 złr. 20 c. do 5 złr. 30 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 80 c., hreczki 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 65 c., owies 100 ℔ 3 złr. 20 c. do 3 złr. 25 c., kukurudza 170 ℔ 7 złr. 25 c. do 7 złr. 50 c., groch 180 ℔ 7 złr. 50 c. do 8 złr. 25 c.; soczewica 180 ℔ 7 złr. 50 c. do 7 złr. 70 c., fasola 180 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 50 c., jagły 180 ℔ 10 złr. 50 c. do 13 złr. 60 c., koniczyna [illegible] ℔ 50 [illegible] — c. do 52 złr., rzepak zim. 150 ℔ 1[illegible]
rzepak letny 150 ℔ 13 złr [illegible]

lnianka 150 ℔ 11 złr. 25 c. do 11 złr. 50 c., siemię konopne 120 ℔ 5 złr. 40 c. do 5 złr. 50 c., siemię lniane 150 ℔ 9 złr. 50 c. do 9 złr. 75 c., anyż rosyjski cet. 100 ℔ 17 złr. 50 c. do 18 złr. — c., anyż płaski 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., kminek 100 ℔ 17 złr. 50 c. do 18 złr. — c., len 100 ℔ 14 złr. — c. do 22 złr., konopie 100 ℔ 13 złr. — c. do 17 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 20 złr. — c. do 22 złr. — c., miód z woskiem 100 ℔ 24 złr. 50 c. do 25 złr. — c., miód patoka 100 ℔ 23 złr. 50 c. do 24 złr. — c., wosk żółty lwowski 100 ℔ 115 złr. — c. do 120 złr., wosk żółty wiejski 100 ℔ 100 złr. — c. do 105 złr. — c., potaż słomiany 100 ℔ 12 złr. — c. do 12 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. — c. do 16 złr. 50 c., olej rzepakowy surowy 100 ℔ 25 złr. — c. do 26 złr. — c., olej rzepakowy rafin. 100 ℔ 33 złr. do 35 złr. — c., olej lniany surowy 100 ℔ 22 złr. — c. do 24 złr. — c., olej konopny surowy 100 ℔ 24 złr. — c. do 25 złr. — c., olej konopny rafin. 100 ℔ 28 złr. — c. do 30 złr. — c., olej słonecznikowy 100 ℔ 36 złr. — c. do 40 złr. — c., łój 100 ℔ 30 złr. — c. do 30 złr. 50 c., spirytus wiadro 17 złr. 25 c. do 17 złr. 50 c.

[illegible]

(Telegramy dzienników porannych.)

Berlin, 30. grudnia. (Urzędowe.) Wiadomości z Wersalu: Po zmuszeniu dnia 27. b. m. redut na Mont Avron do milczenia, ostrzeliwano skutecznie dnia 28. b. m. dworzec kolejowy w Noisy le Sec i spędzono kantonującą w Bondy artyleryę francuską. Straciliśmy 3 ludzi.

Dnia 29. b. m. obsadzono Mont Avron, gdzie znaleziono wiele lawet, karabinów, amunicyi i zabitych. Znajdujące się za fortami wojska francuskie odmaszerowały do Paryża. Z pruskiej strony nie było żadnej straty.

Rozpoczęto dnia 27. b. m. cernowanie fortecy Peronne (na drodze z Ham do Bapaume). Ściganie francuskiej armii północnej trwa dalej.

Berlin, 30. grudnia. Z Wersalu nadeszły tu wczoraj następujące doniesienia: Dnia 27. b. m. stoczył podpułkownik Botenstern z sześciu kompaniami piechoty, jednym szwadronem jazdy i z dwoma działami żywą utarczkę z Francuzami między Montoire a St. Martin. Francuzi otoczyli w końcu oddział. Botenstern przerznął się i straciwszy sam około 100 ludzi przyprowadził 10 oficerów i 230 ludzi jako jeńców.

Monachium, 30. grudnia. Izba przyjęła traktat wersalski 37 głosami przeciw 3.

Londyn, 30. grudnia. „Daily News" piszą: Rząd francuski nie wyszle zastępcy swego na konferencyę londyńską, jeżeli Anglia nie uzna republiki francuskiej.

Bordeaux, 29. grudnia. Generał Chanzy donosi z Le Mans 28. b. m.: Generał Jouffroy odszedł wczoraj do Montoire z kolumną ruchomą, ażeby niespodzianie zaskoczyć nieprzyjaciela. Żywa się tam rozwinęła potyczka. Nieprzyjaciel cofnął się w kierunku Chateau Renault. Scigano go 5 kilometrów poza Montoire. Wzięto 100 jeńców, kilka oficerów, bagaże i jaszczyki.

Bordeaux, 30. grudnia. Rada wojenna została znowu przeniesioną do Bourges.

W dzień Nowego roku nie będzie urzędowego przyjęcia. Wrażenia Gambetty doznane w podróży są pod względem położenia wojskowego pomyślne.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. grudnia.

Hotel George: PP. Hr. Potocki S., z Warszawy. — Augustynowicz J., z Oszczańca. — Łączyński S., z Batiatycz. — Winnicki T., z Nadycz.

Hotel Europejski: Wasylewski T., z Polanki.

Hotel Angielski: Karnicki M., z Roguźna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. grudnia.

PP. Bartmański F., do Tadan. — Czajkowski H., do Bóbrki. — Cieszkowski R., do Krakowa. — Czajkowski W., do Świrza. — Czerkawski F., do Metyniowa. — Gnoiński J., do Wolicy. — Skolimowski J., do Dynisk. — Udrycki A., do Mosta. — Dr Fruchtmann F., adw., do Stryja.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Die Jüdin"**, opera w 5 odsłonach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 30. grudnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	238	—	239	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	188	—	189	25
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	109	—	112	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	70	—	71	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	77	—	77	50
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	70	—	70	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	85	10	85	60
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	85	—	86	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	72	25	72	75
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	80	5	86
„ cesarski	—	—	—	—	5	85	5	90
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	55¾	1	57
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	85
Srebro	—	—	—	—	122	50	123	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. grudnia 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.80	65 90
do kwietnia do października po 5%	65.65	65.75
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	239 —	240.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	238.50	239 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.—	89 50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	92 55	92.75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	104.—	104.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	113.25	113 75
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25 —
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	70.50	71.25
Galicyi	72.30	72.80
Niższej Austryi	95.—	96.—
Siedmiogrodu	75.—	75.50
Węgier	76.75	77.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	193 50	194 —
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	247.70	247.90
Niż.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	885.—	890.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	729.—	731.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	544.—	545.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	215.25	215.75
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2055	2060
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	239 —	239.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	187 50	188 50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	379.50	380.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	179.20	180.40
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.50	71.—
Gal. banku hyp. po 6%	—.—	78.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	85.50	86.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.—	93.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.75	89.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	86.50	87.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101. —	102 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.75	99.25
5. Losy. (za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.50	162.—
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	96 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	29. —
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.—	27 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14. —	15. —
Salma po 40 zł. m. k.	37 —	39 —
St. Genois „ 40 „ „	27.—	28 —
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	22.—	24. —
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122 —
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.50	60 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20 —
Windischgrätza „ 20 „ „	20.—	21. —
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.80	104 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104 10	104 20
Hamburg za 100 M. B.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	124.30	124.50
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 90	5 91
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.97½	9 98
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122 25	122.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. grudnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	56	45
„ „ w srebrze	65	40
Losy z 1860. roku	92	35
Akcye banku wiedeńskiego	729	—
„ „ kredytowego	246	70
Londyn 10 funtów szterlingów	124	20
Srebro	121	75
Napoleondor	9	95½
Dukat	5	88

DZIENNIK URZĘDOWY.

(3116) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3635. Ces. król. sąd powiatowy w Bóbrce podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na zawezwanie Lwowskiego c. k. sądu krajowego jako sądu handlowego z dnia 8. lutego 1865 l. 4781 na zaspokojenie sumy wekslowej 50 złr. w. a. z 6% procentami od dnia 13. czerwca 1860, tudzież kosztów sądowych w kwotach 6 złr. 44 kr., 6 złr. 50 kr., 3 złr. i 5 złr. 32 kr. w. a. na rzecz Simche Erden sprzedaż przymusowa realności w Bóbrce pod Nr. 266 położona, dłużnika Majera Gewandter własna, ciała tabularnego niemająca, składająca się z budynku mieszkalnego, tudzież ogrodu i budy przy gościńcu się znajdującej, w tutejszym sądzie w trzech terminach, jako to: 14. marca, 23. marca i 6. kwietnia 1871, zawsze o 10tej godzinie przed południem uskutecznioną zostanie.

Chcący tę realność nabyć, zapraszają się z tym dokładem, że akta przymusowego opisania i oszacowania tej realności, niemniej i warunki licytacyi w tutejszej registraturze sądowej podczas godzin urzędowych przeglądać mogą, i że realność zlicytować się mająca tylko na trzecim terminie niżej wartości sprzedaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bóbrka, 8. października 1870.

(3120) **Edykt.** (3)

L. 13210. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Łazarza Wolkensteina, iż w skutek polecenia wysokiego c. k. sądu krajowego wyższego we Lwowie z dnia 2go czerwca 1869 l. 14122 do przedłożenia oryginalnej cesyi z daty Tarnopol 3go lipca 1839 w celu załączenia tejże, przy przedłożeniu jego rekursu z dnia 6. lipca 1842 l. 2108 tusądową uchwałą z dnia dzisiejszego zawezwanym został, którato uchwała ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Maxowi ze zastępstwem p. adwokata Dra. Koźmińskiego doręczoną została.

Tarnopol, dnia 12. grudnia 1870.

(3124) **Edykt.** (2)

Nr. 65486. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem Józefa Tischa, z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę c. k. uprzyw. galicyjskiego banku hipotecznego przeciw niemu nakaz zapłacenia sumy wekslowej 650 złr. w. a. z p. n. dnia 2go listopada 1870 do l. 55197 wydany został, że dla niego kuratora w osobie pana adwokata Dr. Gottlieba ze zastępstwem p. adwokata Dr. Rechena postanowiono, i temuż nakaz ten doręczono, rzeczą więc jego będzie, temuż kuratorowi potrzebą informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 26. grudnia 1870.

(3091) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 6533. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Przemyślu do wiadomości publicznej podaje, iż przymusowa sprzedaż gospodarstwa w Krzeczkowie pod l. k. 54 położonego, Janowi Wajdzie własnego, ciała tabularnego nie stanowiącego, celem ściągnięcia sumy 145 złr. 50 c. w. a. tudzież kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 11 złr. 23 kr., 4 złr., 8 złr. 49 kr., 17 złr. 12 kr. i 11 złr. 59 kr. na rzecz Wasyla Wajdy ponownie odbędzie się w jednym terminie na dniu 27. stycznia 1871, godzinie 10tej rano przed sądem tutejszym.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 190 złr. w. a., wadium przez mających chęć kupienia przed rozpoczęciem licytacyi złożyć się mające wynosi 19 złr. w. a.

Reszta warunków tudzież akt przymusowego opisania i oszacowania tegoż gospodarstwa mogą być przejrzane w tutejszo-sądowej registraturze.

Przemyśl, dnia 13. listopada 1870.

(3089) **Edikt.** (3)

Nr. 13033. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird kundgemacht, daß zur Befriedigung der priv. österr. Nationalbank mit ihrer Darlehens-Restforderung pr. 22383 fl. 36 kr. öst. Währ. sammt 6% vom 16. November 1869 laufenden Interessen, dann der vom Verfallstage jeder Zinsenrate bis zum Zahlungstage entfallenden 6% Verzugszinsen, so wie den liquidirten und noch weiter auflaufenden Executionskosten die executive Feilbietung der dem Hr. **Hieronim Błażowski** gehörenden Gütern **Paniowce zielone** hiemit wieder ausgeschrieben wird.

Diese Feilbietung wird hiergerichts in drei Terminen, und zwar: am 9. März, 13. April und 11. Mai 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden mit Beschluß des Wiener k. k. Landesgerichtes vom 22ten September 1868 Z. 5201 genehmigten Bedingungen abgehalten werden!

1. Als Ausrufspreis wird der bei der Beleihung statutenmäßig ermittelten Werth von 91000 fl. öst. W. angenommen.

Im ersten und zweiten Termine werden diese Güter nicht unter dem Ausrufspreise, im dritten nicht unter 60000 fl., Sage Sechszig Tausend Gulden öst. Währ. verkauft werden.

2. Diese Güter werden in Pausch und Bogen mit Ausschluß der Urbarial-Entschädigung und ohne Gewehrleistung verkauft.

3. Vor Beginn der Feilbietung hat jeder Kauflustige 10% des Ausrufspreises, d. i. 9100 fl. österr. Währ. im Baaren, in Bücheln der galiz. Sparcasse, oder nach dem letzten Curse in Pfandbriefen, sei es des galiz. Credit-Institutes, oder der Nationalbank oder in galiz. Grundentlastungs-Obligationen, als Vadium zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen.

(Die Nationalbank ist von diesem Erlage befreit).

Das Vadium des Erstehers, inwiefern es im baaren Gelde erlegt ist, wird in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten aber nach Beendigung der Feilbietung zurückgestellt.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen, sowie der landtäfliche Auszug kann in der hiergerichtlichen Registratur oder bei der Feilbietungs-Commission eingesehen werden.

Von dieser Licitations-Ausschreibung werden beide Streittheile, dann die Hypothekargläubiger, und zwar: die k. k. Finanz-Procuratur in Lemberg im Namen des hohen Aerars, die wechselseitige Versicherungs-Gesellschaft in **Krakau**, die priv. allgem. österreichische Boden-Creditanstalt in Wien, die Fr. **Noe Papernie, Michael Rippel** und **Alter Fiderer**, die Filiale der Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe in **Lemberg**, die liegende Nachlaßmasse nach **Alois Bielański** zu Händen der Wittwe Fr. **Apolonia Bielańska**, die Herren **Herman Mises, Andreas Uścieński** und **Anton Wiśnowski**, die Frauen **Barbara Rippel** und **Marie Rozwadowska**, die Herren **Schulim Fischler, David Kampel, Rajmund Schmidt, Adolf Geringer** und **Michael Kohn**, die priv. galiz. Actien-Hypothekar-Bank in Lemberg, Hr. **Franz Strakowicz**, die Fr. **Fanny Kronstein, Fortunata Błażowska** und **Chane Polturak**, die Herren **Ladislaus Gorecki** und **Leib Blauer**, endlich die dem Wohnorte nach unbekannten Gläubiger, respective deren dem Leben, Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben derselben, als Fr. **Karolina Nitecka** und die Herren **Marcus Samuel Wallerstein, Jacob Nadel, Mendel Sternberg, Karl Rhein** und **Lazar Karmin** oder **Karnic**, ferner alle diejenigen, welche nach dem 31. October 1870, dem Ausfertigungstage des Tabularextractes F. die gleiche Rechte auf die feilzubiethenden Güter erwerben sollten, sowie diejenigen, welchen dieser Feilbiethungsbescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, zu Händen des für dieselben in der Person des hierortigen Advocaten Herrn **Dr. Frühling**, welchem der hierortige Advocat Hr. **Dr. Sternklar** substituirt wird, aufgestellten Curators ad actum und durch Edict verständigt.

Tarnopol, am 5. December 1870.

(3111) **Edykt.** (3)

Nr. 63940. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy Lwowski zawiadamia niniejszem Józefa Tischa z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę filii c. k. uprz. austr. zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie przeciw niemu nakaz zapłacenia sumy wekslowej 450 złr. w. a. z p. n. dnia **14. grudnia 1870** do l. 63940 wydany został, że dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Gottlieba ze zastępstwem p. adwokata Dr. Rechena postanowiono, i temuż nakaz ten zapłaty doręczono, rzeczą jego więc będzie temu kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 14. grudnia 1870.

(3104) **Kundmachung.** (3)

Nro 53898. Zur Verpachtung der Tracterie in der Krynicer Badeanstalt auf die nächstfolgenden drei Badesaisons, d. i. auf die Jahre 1871, 1872, 1873 wird bei der k. k. Badeinspection in **Krynica** am **25. Jänner 1871** eine öffentliche Licitation mittelst schriftlichen mit 50 kr. Stempelmarke zu versehenden Offerten abgehalten werden. Bewerber um die Pachtung dieser Tracterie haben ihre schriftlichen Offerten, welchen ein Vadium im Betrage von 100 fl., sowie die Nachweisung ihrer Eignung zu diesem Gewerbsbetriebe anzuschließen sind, bei der k. k. Bade-Inspection in Krynica längstens bis 24. Jänner 1871 6 Uhr Nachmittags zu überreichen, woselbst auch die Vertragsbedingungen eingesehen werden können. Dem Unternehmer wird zur Führung dieses Gewerbes das Anstaltsgebäude „zum Lam" sammt den dazu gehörigen Ubikationen auf die Vertragsdauer unentgeldlich übergeben. Der Gastgeber ist berechtigt und verpflichtet:

1. Speisen und Erfrischungen aller Art.
2. Sowie auch alle üblichen Gattungen von Getränken in der Tracterie und außerhalb derselben an die Kurgäste gegen die in vorhinein festgesetzten Tarifpreise zu verabreichen und auszuschänken.

Die Wahl der Bewerber steht der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg zu, welche sich zugleich vorbehält, Bewerber auch mit geringeren Anbothen zu bestättigen.

Der derzeitige Pachtzins beträgt 225 fl. Die Krynicer Badeanstalt wurde im Jahre 1870 von 739 Familien, oder eigentlich von 1643 Personen besucht.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 21. December 1870.

Obwieszczenie.

Nr. 53898. W celu wydzierzawienia traktyerni w zakładzie zdrojowym w Krynicy na następne trzy pory kąpielowe, t. j. w latach 1871, 1872 i 1873 odbędzie się publiczna licytacya w c. k. zarządzie zakładu zdrojowego w Krynicy na dniu 25. stycznia 1871 zapomocą pisemnych marką stęplową na 50 kr. opatrzonych ofert. Ubiegający się o dzierzawę tej traktyerni mają swe pisemne oferty, do których poręczne w kwocie 100 złr., jako też i dowody swego uzdolnienia fachowego dołączyć należy, c. k. zarządowi zakładu zdrojowego w Krynicy najdalej do 24go stycznia 1871 do szóstej godziny po południu przedłożyć, gdzie także bliższe warunki dzierżawy przejrzeć można.

Do prowadzenia tego przedsiębiorstwa dane będzie przedsiębiorcy na czas trwania dzierżawy zabudowanie zakładowe „pod barankiem" wraz z jego przynależytościami bezpłatnie. Traktyernik jest upoważnionym i obowiązanym:

1. Wszelkiego rodzaju potrawy i chłodzenia, jako też i
2. wszelkie zwyczajne gatunki napojów po cenach taryfą naprzód oznaczonych, gościom kąpielowym tak w traktyerni, jako też i poza traktyernią dawać i szynkować.

Wybór między współubiegającymi się przysługuje c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie, która sobie zarazem także przyjęcie niższej oferty zastrzega. Tegoczesny czynsz dzierżawny wynosił 225 złr.

W Krynickim zakładzie zdrojowym było w 1870 roku 739 familii, czyli 1643 osób w kuracyi.

Z c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej.

Lwów, dnia 21. grudnia 1870.

(3115) **Edykt.** (3)

Nro. 13893. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia Leizora Feuersteina, że na prośbę Estery Horowitz wydano przeciw niemu dnia 30. listopada 1870 do l. 12813 nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 złr. z pn.

Gdy miejsce pobytu Leizora Feuersteina niewiadome, ustanowiono temuż na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adw. Dr. Marksteina a zastępcą tegoż w osobie p. adw. Dr. Mantla i nakaz zapłaty kuratorowi doręczono.

Tarnopol, dnia 24. grudnia 1870.

(3113) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 19587. Od 1. stycznia 1871 poczawszy będą wozem ładunkowym dwa razy w tygodniu z Brodów do Radziwiłowa, którym dotychczas li tylko pakunki przewożono, także i korespondencye przewożone, a ordynarka cztery razy w tygodniu w temże kierunku o jeden raz pomnożona.

Te poczty będą w następującym porządku obiegać:

1. Wóz ładunkowy z Brodów do Radziwiłowa.

Z Brodów	w środę w sobotę	o godz. 6tej rano.
Do Radziwiłowa	w środę w sobotę	o godz 9tej przed południem.

2. Ordynarka z Brodów do Radziwiłowa.

Z Brodów	w niedzielę „ poniedziałek „ wtorek „ czwartek „ piątek	o god. 9tej pr. poł.

Do Radziwiłowa:
w tych samych dniach o god. 10tej min. 15 pr. poł.

Co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 24. grudnia 1870.

Kundmachung.

Nro. 19577. Vom 1. Jänner 1871 wird mit der wöchentlich zweimaligen Packposten von Brody nach Radziwiłów, welche bisnun blos zur Beförderung der Fahrpostsendungen benützt wurden, auch Correspondenzen befördert, und die bisherige wöchentlich viermalige Reitpost um eine vermehrt werden.

Die besagten Posten haben vom obigen Zeitpunkte an in nachstehender Weise zu verkehren:

1. Die Packpost von Brody nach Radziwiłów.

Von Brody	Mittwoch Samstag	6 Uhr Früh.
In Radziwiłów	Mittwoch Samstag	9 Uhr Vormittags.

2. Die Reitposten von Brody nach Radziwiłów.

Von Brody	Sonntag Montag Dienstag Donnerstag Freitag	9 Uhr Vormittags.

In Radziwiłów:
an denselben Tagen um 10 Uhr 15 Min. Vormittags.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 24. December 1870.

(3118) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

Nr. 2054. Celem obsadzenia opróżnionej posady oficyała przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z płacą roczną 700 złr., lub w razie posunięcia z płacą roczną 600 złr. i prawem posunięcia się na wyższą płacę roczną 700 złr., tudzież obsadzenia ewentualnie mogącej się opróżnić w okręgu Lwowskiego ces. król. sądu krajowego posady kancelisty z płacą roczną 600 złr., lub też 500 złr. rozpisuje się konkurs na 4 tygodni.

Ubiegający się mają podania swe stosownie do §§. 16., 19. i 22. cesarskiego patentu z dnia 3. maja 1853 Nr. 81. Dz. p. p. sporządzone wnieść do Prezydyum wyżrzeczonego sądu.

Lwów, dnia 22. grudnia 1870.

(3114) **Obwieszczenie licytacyi.** (3)

Nro. 11.833. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, że celem ściągnięcia należytości Franciszka Załęskiego w ilości 3501 złr. 75 c. w. a. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 25. stycznia 1871 — dnia 8. lutego i dnia 22. lutego 1871, każdą razą o godzinie 10. przed południem publiczna sprzedaż następujących do p. Michała Barańskiego należących wierzytelności mianowicie:

a) sumy 580 duk. holend. obecnie jeszcze na dobrach Zawada i Nawojówka lib. Dom. 256 pag. 2 et 3 num. 77 et 78 oner. zaintabulowanej;

b) sumy 1643 złr. m. k. z połowy dóbr Żabna, na której lib. Dom. 145 pag. 320 n. 44 oner. zabezpieczoną była na kapitał indemnizacyjny za tę połowę dóbr Żabna przyznany przeniesionej:

c) kwot 500 duk., 28 duk. i 15 duk. na cenie kupna sumy 501 duk hol. na dobrach Luweza Dom. 107 pag. 322 num. 46 oner. zahipotekowanej zabezpieczonych; nakoniec

d) ewentualnego prawa do sumy 2468 złr. 75 cent. w. a. p. Michałowi Barańskiemu uchwałą tutejszego sądu z dnia 10. lipca 1861 do l. 3097 z ceny kupna dóbr Turka górna przyznanego a to pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywoławczą stanowi wartość nominalna sprzedać się mających wierzytelności, poniżej której wartości wymienione wierzytelności dopiero na trzecim terminie sprzedane zostaną, zaś na pierwszym i drugim terminie tylko za lub powyżej tej wartości sprzedane być mogą.

2. Każda z wymienionych powyżej czterech wierzytelności będzie z osobna sprzedaną i to bez poręczenia za płynność i możliwość jej ściągnienia.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 5% ceny wywoławczej do rąk komisyi licytacyjnej w gotowych pieniądzach lub też w publicznych papierach podług ich kursu jako wadyum złożyć.

4. Bliższe warunki tej sprzedaży jako też wyciągi tabularne i uchwały sprzedać się mających wierzytelności dotyczące, mogą chęć kupienia mający w tutejszo-sądowej registraturze, zaś w samym dniu licytacyi przed komisyą licytacyjną przejrzeć.

O czem sąd niewiadomych z miejsca pobytu p. Leopolda Zischke i p. Domicellę Żukotyńską tudzież tych wszystkich, którzy dopiero po wystawieniu przedłożonych extraktów tabularnych prawa jakie nabyli, jako też i tych wierzycieli hipotecznych których zawiadomienie o tej licytacyi dla jakiej bądź przyczyny doręczonem być nie mogło, niniejszem zawiadamia z tem, iż dla nich kurator w osobie p. adw. Dr. Wołościańskiego ustanowionym został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor dnia 29. listopada 1870.

(3117) **Edykt.** (3)

Nr. 8. Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 12go grudnia 1870 Nr. 13313 w skutek odbytego na dniu 5go grudnia 1870 wyboru. p. Dr. Jonasz Mantel, adwokat krajowy w Tarnopolu, jako zarządca, a p. Mojżesz Mendel Hacken z Wiśniowczyka jako zastępcą zarządcy masy rozbiorowej Mojżesza i Wilhelma Friedmanów ustanowieni zostali.

Wiśniowczyk, dnia 2?. grudnia 1870.

C. k. sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy.

Faustyn Jahner.

(2424) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

Nr. 5279. Celem nadania stypendyum z fundacyi Dr. Jakóba Rappaporta ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum rzeczone wynosi obecnie 110 złr. wal. aust. i przeznaczone jest na opłacenie taks od egzaminów ścisłych z nauk medycznych dla ubogiego ucznia, który stopień doktora medycyny na wszechnicy wiedeńskiej uzyska zamierza.

Otrzymać może stypendyum tylko urodzony w Galicyi, ukończony słuchacz medycyny, który przedłoży świadectwo ubóstwa i moralności, dalej absolutoryum z ukończonych (przy którymkolwiek c. k. austryackim uniwersytecie) studyów lekarskich, a nakoniec na dowód szczególnej pilności załączy świadectwa z kollokwiów odbytych w ostatnim roku studyów. Wyznanie religijne nie stanowi różnicy. Pierwszeństwo jednak mają rygorozańci przynależni do gminy miasta Lwowa.

Prawo przyznania stypendyum służy „stałej komisyi medycynalnej krajowej we Lwowie", a kwota stypendyja wypłaconą będzie na ręce dziekana Wydziału lekarskiego wszechnicy wiedeńskiej.

Podania należycie udokumentowane wniesione być mają do Wydziału krajowego, a to najdalej do końca marca 1871 r.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem.

Lwów, 6. października 1870.

(3122) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 9274. R. s. k. Dodatkowo do ogłoszonego na dniu 3go b. m. L. 9274 konkursu na posady dyrektorów i nauczycieli dla seminaryów nauczycielskich.

Rada szkolna krajowa podaje do wiadomości, że w wschodniej części kraju, a mianowicie w seminaryum nauczycielskiem Lwowskiem, Stanisławowskiem i Tarnopolskiem językiem wykładowym dla przedmiotów obowiązkowej nauki będzie język polski i ruski. Których przedmiotów w języku polskim a których w ruskim uczyć należy, orzecze Rada szkolna krajowa przy zatwierdzeniu szczegółowych planów naukowych.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 26. grudnia 1870.

(3123) **Edykt.** (2)

L. 55414. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni z miejsca pobytu i z życia niewiadomym Rozalii z Żurakowskich Kopcieńskiej, albo Kopcińskiej Antoninie z Czarneckich Żurakowskiej, Wincentemu Postępskiemu, Wawrzyńcowi Pressenowi, Agnieszce Buczkowskiej, Jakobowi Jaruszewiczowi czyli Jaroszewiczowi, Ludwikowi Henigsbergowi, Ickowi i Rische czyli Rysche albo Roży Joles czyli Jolles albo Joelowiczom, byłemu kupcowi lwowskiemu Mojżeszowi Bałabanowi i spółce, tudzież prawonabywcy jego Stefanowi Szlachtowskiemu, małżonkom Mikołajowi i Agnieszce Hulewiczom i Janowi chrzcicielowi Kraczewskiemu, nareszcie masie spadkowej Antoniego Rieder czyli Ryder i Frydryce Rieder, masie spadkowej Kazimierza Kraczewskiego i spadkobiercom tego z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym, że przeciw nim pan Lubin Niezabitowski w imieniu własnem i jako oświadczony spadkobierca ś. p. Franciszka Niezabitowskiego pod dniem 27go października 1870 do l. 55414 pozew o ekstabulacyę z dóbr Zameczka i Woli wysockiej sumy 170000 złp. i zastawnego posiadania tych dóbr pierwotnie dla Jędrzeja i Kazimierza braci Żurakowskich intabulowanych wraz z ciężarami i nadciężarami wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego ten pozew do ustnej rozprawy na dzień 17go stycznia 1871 o godzinie 10tej rano zadekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu powyż wspomnionych pozwanych niewiadome jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania i na ich koszta i szkodę tutejszego adwokata pana Dra. Tarnawieckiego z zastępstwem adwokata Dra. Sermaka kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć nie omieszkali, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 5. listopada 1870.

(3081) **Edykt.** (3)

Nr. 15453. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski uwiadamia niniejszem Berla M. Tirkeltauba niewiadomego miejsca pobytu, że uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 15453 został na mocy wekslu z daty Tyśmienica dnia 23go sierpnia 1870 przeciw niemu jako akceptantowi wekslu nakaz zapłaty sumy wekslowej 675 złr. w. a. z p. n. na rzecz Hirsza Horowitza wydany, i ustanowionemu w osobie p. adwokata Dr. Tutaka kuratorowi w Stanisławowie doręczony.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 7. grudnia 1870.

(3099) **Edykt.** (3

Nro. 3449. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Oświęcimie wzywa się Wojciecha Bukowskiego z Brzezinki pod Oświęcimem, który przed trzydziestu laty do c. k. wojska miał być wzięty i od tego czasu żadnej o sobie nie daje wiadomości, ani też miejsce jego pobytu nie jest wiadome, aby w przeciągu jednego roku od dnia pierwszego umieszczenia tego wezwania w Gazecie Lwowskiej krajowej ustanowionemu dla niego równocześnie kuratorowi c. k. notaryuszowi p. Niemczewskiemu w Oświęcimie lub też tutejszemu sądowi bezpośrednio o swojem życiu i miejscu pobytu doniósł; w przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasu w skutek prośby de praes. 1. lutego 1866 r. do l. 339 Antoniego, Józefa i Macieja Barusjów, w celu przeprowadzenia po nim pertraktacyi spadku, byłby za zmarłego uznanym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Oświęcim, dnia 17. grudnia 1870.

(3119) **Edykt.** (3)

Nr. 12476. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, że do likwidacyi zameldowanych pretensyi w sprawie konkursowej Izaka Mayera Blausteina termin na 12go stycznia 1871 pierwotnie naznaczony na 16. lutego 1871 o 10tej godzinie przed południem się odracza, i w przytomności komisarza konkursowego się odbędzie.

Tarnopol, dnia 19. grudnia 1870.

(3078) **Edykt.** (3)

Nro. 53.161. Z c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie daje się niniejszem do wiadomości, że w skutek prośby Maurycego Diamand do l. 53.161 w celu ściągnienia sumy wekslowej 390 złr. w. a. egzekucyjna sprzedaż realności Ozyasza Pordes pod l. 192²/₄ we Lwowie położonej zezwoloną została, i że się w celu przeprowadzenia tej sprzedaży powyżej lub za cenę szacunkową, 3 termina wyznacza a to na dzień 24. marca, 14. kwietnia i 5go maja 1871 — zawsze o godzinie 10. zrana wyznacza.

Oraz ustanawia się dla tych wierzycieli, którzy dopiero po dniu 7. października 1870 do tabuli weszli, lub którymby z jakiejkolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała licytacyjna jako też wszystkie następne uchwały doręczonemi być nie mogły, za kuratora ad actum pana adw. Dr. Sermaka z zastępstwem pana adw. Dr. Mansche, o czem się wierzyciele edyktem niniejszym uwiadamia.

Jeżeliby ta realność na wyznaczonych 3 terminach sprzedaną nie była, w takim razie powołuje się wszystkie strony interesowane celem ułożenia łżejszych warunków licytacyi na dzień 12. maja 1871, o godzinie 10. zrana z tym dodatkiem, że nieobecni za przystępujących do większości obecnych uważani będą.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w ilości 2932 złr. 64 c. w. a. Wadyum wynosi 300 złr. w. a.

Chęć kupienia mający mogą akt oszacowania i wyciąg tabularny tej realności pod l. 192 jako też warunki sprzedaży w pełnej ich treści w registraturze sądu tutejszego przejrzeć lub odpisać.

Lwów dnia 30. listopada 1870.

(2931) **Edykt.** (3)

Nro. 3712. C. k. sąd powiatowy w Tyczynie podaje niniejszym do ogólnej wiadomości, iż w skutek uchwały sądu tutejszego z dnia 28. września 1856 N. 1669 przyjętą została do dypozytu tutejszosądowego kwota 63 złr. 7½ c. w. a. ze sprzedaży opuszczonych w Kraczkowy przez jakiegoś nieznajomego furmana pary koni i wozu. Gdy dotychczas o te pieniądze nikt się nie zgłosił, przeto wzywa się każdego, ktoby sobie pretensyę do tej sumy zakładał, by prawa swoje do takowej w przeciągu jednego roku w sądzie tutejszym należycie wykonał, inaczej kapitał za przepadły uważanym i na rzecz wysokiego skarbu urzędowi podatkowemu oddanym zostanie.

Tyczyn 1. grudnia 1870.

(3088) **Konkurs.** (3)

Nr. 2185. pr. Przy c. k. sądzie powiatowym w Chrzanowie opróżnioną została posada sędziego powiatowego z roczną płacą 1300 złr. i z prawem postąpienia na wyższą płacę 1500 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania dotyczącemi świadectwami poparte w drodze prawem przepisanej do prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie w przeciągu 14 dni od trzeciego ogłoszenia tego konkursu w Gazecie Wiedeńskiej.

Kraków dnia 21. grudnia 1870.

(3126) **Ogłoszenie.**

Nr. 17917. W imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy w sprawach karnych we Lwowie na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na podstawie §. 8. post. prasowego z dnia 17. grudnia 1862 Nr. 7. Dz. ust. pr. orzeka:

Że umieszczony w Nr. 294. czasopisma Dziennik Lwowski z dnia 22. grudnia 1870 artykuł feletonowy: „Listy ze Lwowa. List X. do c. k. Statthalterei-Leitera Br. Possingera" zawiera w treści swej istotę czynu wykroczenia z §. 300 ust. k., że zarządzona konfiskata tego numeru Dziennika Lwowskiego za usprawiedliwioną się uznaje, i że z tego powodu rozpowszechnienie Nr. 294. czasopisma „Dziennik Lwowski" z dnia 22go grudnia 1870 w krajach w Radzie państwa reprezentowanych się zakazuje. Co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k. sądu krajowego w sprawach karnych.

Lwów, dnia 24. grudnia 1870.

Kundmachung.

Nro. 17917. Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft auf Grund des §. 8 des Preßverfahrens vom 17 December 1862 Nr. 7 des R. G. B. zu Recht erkannt:

Der im Zeitungsblatte Nr. 294 der Zeitschrift Dziennik Lwowski vom 22. December 1870 im Feuilleton abgedruckte Artikel unter der Aufschrift: „Listy ze Lwowa. List X. do c. k. Statthalterei-Leitera Br. Possingera" enthalte seinem Inhalte nach den Thatbestand des im §. 300 des St. G. vorgesehenen Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, es werde daher die erfolgte Beschlagnahme dieses Zeitungsblattes für gerechtfertigt erklärt und die Weiterverbreitung desselben für den ganzen Umfang der im Reichsrathe zu Wien vertretenen Länder verboten.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Lemberg, am 24. December 1870.

Erkenntniß.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt: des in der Nro. 47 des politischen Wochenblattes „Volkswille" gebrachten Artikels unter der Ueberschrift „Zweite Schwurgerichtsverhandlung gegen den „Volkswille" am 9ten December 1870" das Verbrechen des §. 65 a St. G. und das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe, und verbindet damit nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 das Verbot der weiteren Verbreitung. (3079)

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 19. December 1870.

Boschan mp. Thallinger mp.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der in Nr. 46. der Wochenschrift „Volkswille" unter der Ueberschrift „Unser Proceß" und „Zur Tagesgeschichte" erschienenen zwei Artikel das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 und 305 St. G. begründe, und verbindet damit nach §. 15 des Gesetzes vom 17. December 1862 Nr. 7 und beziehungsweise nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142 R. G. B., das Verbot der weiteren Verbreitung beider Artikel.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 22. December 1870. (3103)

Boschan m. p. Thallinger m. p.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat unter dem 12. December 1870, Nr. E. 33954, in Betreff der Nr. 335 des „Pokrok" vom 8. December 1870, wegen des das Verbrechen des §. 65 a. und b. St. G. B begründenden Artikels „Rozkošne pomery nisského hospodarsta", die Beschlagnahme bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitnng ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat mit dem Beschlusse vom 12. December 1870, Zahl 4004 die verfügte Beschlagnahme der in Raudnitz erscheinenden periodischen Zeitschrift „Podřipan" vom 8. December 1870 Nr. 8, wegen des in der Correspondenz aus Theresienstadt vom 5. December 1870 enthaltenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe, nach §. 65 lit b St. G. und des in der Localnotiz „Nový druh exekuce" gelegenen Vergehens des §. 300. St. G. bestätigt und die Weiterverbreitung dieser Druckschrift in Rücksicht der bezeichneten Artikel verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Beschluße vom 10. December 1870 Zahl 33718, die verfügte Beschlagnahme der Nr. 132 der Druckschrift „Slovan" vom 6. December 1870, wegen des in dem Leitartikel „Rakušácké vla stenectví" begründeten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe, §. 65 a bestätigt und das Verbot der Weiterverbreiung dieser Nummer bezüglich des erwähnten Artikels nach §. 36 des Preßgesetzes vom 17. December 1862 ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15. December 1870 Nr. 9137 die Beschlagnahme der Nr. 2 der Zeitschrift „Il Provinciale" vom 11. December 1870, wegen des darin enthaltenen, das Verbrechen nach §. 65 St. G. begründenden Artikels „Rivista politica" bestätigt und deßen Weiterverbreitung verboten.

Mit dem Beschlusse vom 19ten December 1870, Z. 7078 hat das k. k. Kreis- als Preßgericht Leitmeritz erkannt, daß in der Nr. 12 der in Raudnitz erscheinenden periodischen Druckschrift „Rip“ vom 15ten December 1870 unter dem Artikel „Zpravy mistni zo-koli“ enthaltene Notiz „Znanio“ bis „propujčeji“ den Thatbestand des im §. 300 St. G., bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung begründe, demzufolge die Beschlagnahme dieser Nummer bestätigt und die Weiterverbreitung derselben nach §. 36 des Preßgesetzes vom 17ten December 1862 und nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 Nr 142 R. G. Bl. verboten. (3102)

Doniesienia prywatne.

Z powodu technicznych trudności przy zmianie drukarni kolumna ostatnia nie mogła być wypełnioną.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.